

DESPOTOW (3) *ai*

despotow (5), **deszpotow** (3): despotow *RejZwierz*, *BielKron* (4); deszpotow *OrzRozm* (2), *MycPrz*.

e oraz *pierwsze* o *prawdopodobnie jasne* (*tak w despot*).

sg m A despotow(e)go (1). \diamond *f N* despotowa (2). \diamond *G* despotow(e)j (1). \diamond *A* despotowę (1). \diamond *pl G* despotowych (1). \diamond *A m pers* despotow(e) (1). *subst* despotowy (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik dzierżawczy od rzeczownika „despot” ‘tytuł władcy w Mołdawii, Wołoszech i w państwach bałkańskich’ (8) : Iełzcze mieli vrywki/ coś krwie Despotowey/ Ktora im ku naturze/ pomogła gotowey. RejZwierz 92v; Tákowác Koronácya Deszpotowá w Wołószech bylá OrzRozm Cv, C marg; A gdy fie zász zgodził Despot z Huniádem/ zebráli fie przeciw Amurátowi z krolem nowym Władziłławem ktorego gdy porázili wrocili Báyszę zá flepego lyna Despotowego. BielKron 241, 243, 304, 308v; MycPrz II B4.

AC